

kunne, ligesom Bornholmerne altid have viist Interesse for deres Væbning og i det Hele taget ere bestjebede af det rette Fædrelandsfjnd — og naar vi ikke bibeholdt denne Væbning, saa vilde vi blive nødsagede til at sende en Del af vor Hær derover, Noget, som vilde svække vore egne Forsvarskræfter her hjemme. Hvad Bestandsdelene af Hæren angaar, bestaar Liniehæren af de sædvanlige Baaben og Korpser, Forstærkningen derimod kun af Fodfolk og Artilleri, Landstormen ubelukkende af Fodfolk. Bornholms Væbning er foreslaaet at skulle bestaa af Fodfolk, Rytteri, Fæstnings- og Feltartilleri.

Hvad nu selve Liniehæren angaar, da foreslaas den at bestaa af 5 Brigader à 2 Regimenter à 3 Batailloner, hver Bataillon paa 4 Kompagnier, samt desuden af Garden, der som nu skalde bestaa af en Liniebataillon og en anden, som hørte til Forstærkningen. Rytteriet skalde bestaa af 4 Regimenter, hvert paa 4 Eskadroner, og en Skole, som i Krigstid skalde udvisses til en Depotafdeling, samt af en Ordonnanteskadron. Artilleriet vilde faae en større Udvipling end de andre Baaben. Det vilde komme til at bestaa, foruden af Artilleristaben, af Feltartilleriet og Fæstningsartilleriet. Feltartilleriet skalde udgjøre en Brigade à 4 Regimenter, hvert à 3 Batterier samt af en Trainafdeling og en Artilleripark, hvert Batteri paa 8 Kanoner. Fæstningsartilleriet skalde ligeledes bestaa af en Brigade paa to Regimenter, hvoraf dog kun det ene skalde tilhøre Linien, og dette Regiment skalde bestaa af 4 Batailloner à 4 Kompagnier; en lignende Styrke skalde det Regiment have, der hørte til Forstærkningen. Desforuden skalde Artilleriet bestaa af 2 tekniske Afdelinger, nemlig en Løihusafdeling og en Laboratorieafdeling. Paa Krigsfod skalde de fornødne Depotafdelinger udvisses. Ingenieurerne skalde bestaa af Ingenieurstaben og Ingenieurtropperne i 10 Kompagnier, samlede i et Regiment. Af disse 10 skalde to være Sapperkompagnier, to Relegraf- og Signalkompagnier, et Brokompagni, et Jernbanekompagni og 4 Arbejdskompagnier.

Hvad Mandstabets Udskrivning angaar, da skalde Alt, hvad der var tjenstdygtigt, udskrives og uddannes. Dette er bibeholdt, fordi det er nødvendigt for Landets Forsvar, og fordi det i det Hele taget er retfærdigt. Vel kan man sige, at saaledes som Forholdene hidtil have været, har Udskrivningsmassen for Fodfolket undertiden været saa talrig, at Afdelingerne have haft ondt ved at uddanne Alt; navnlig enkelte Gange for nogle Aar tilbage havde enkelte Batailloner faaet en saa stor Masse af Rekruter, at Bataillonens Numre vare opfyldte ved en eneste Aldersklasse. Dette har foruden Ulemperne ved Uddannelsen tillige den store Mangel, at det griber forstyrrende ind ved den fremtidige Uddannelse, navnlig ved Indkaldelserne. Det vilde være meget bedre, naar Afdelingerne ikke fik Mere, end de behøvede,

endvidere, at Enhver med Bestemthed vidste, hvad han skalde præstere, hvor længe hans Rekruttid varede, og hvor ofte han kunde vente at blive indkaldt. Ved at uddanne Mere, end man strengt taget behøver, giver man Anledning til unødvendige Omkostninger. Altsaa den i og for sig fornuftige Bestemmelse, at Alt, hvad der er tjenstdygtigt, skal have Uddannelse, kunde let vise sig som en Kræftskade paa det Hele, som man imidlertid har søgt at afhjælpe paa følgende Maade. Nu faar Fodfolket det Overstykkende af Mandstabet, efterat de forskellige Baaben have faaet tildelt, hvad der er bestemt for dem. For Fremtiden skalde Fodfolket faae tildelt et bestemt Antal Rekruter, det, der saa blev overstykkende, skalde have en mere kortvarig Uddannelse og skalde dels tjene til Erstatningsmandskab i de første Maaned, naar Kasation finder Sted, og der i det Hele taget er den største Afgang i Rekrutmassen, dels have en særlig Anvendelse s. Ex. som Sygebarere og deslige. Hvad der endnu blev tilovers, skalde strax føres til Depotafdelingen, altsaa først indkaldes i Krigstilfælde. De vilde da samtidig med den første Aldersklasse, som var under Uddannelse, kunne yderligere uddannes og tjene til Erstatning af den Afgang, som nemlig altid er betydelig i Begyndelsen af Krigen. Det er altsaa en væsentlig Forskjel, der finder Sted med Hensyn til Udskrivningen og Fordelingen af Mandstabet til de forskellige Baaben. — Hvad Uddannelsen angaar, falder den i den første Uddannelse, Rekruttiden, den fortsatte Uddannelse for en Del af de Indkaldte og endelig Indkaldelser til større Øvelser. Rekruttiden er i alt væsentligt forudsat at skulle være den samme som hidtil. Hvad derimod den fortsatte Uddannelse angaar, skalde den vel ogsaa være af samme Varighed i alt væsentligt som nu, men Vinterstyrken skalde indskrænktes og derhos have en Uddannelse, som omtrent var den samme som de udtagne Befalingsmandslevers. Derved vilde man faae denne Styrke uddannet til Elitefolbater, som i paakommende Tilfælde kunde erstatte Afgangen i Befalingsmandsklasserne. Antallet af Befalingsmandslevers, altsaa Sekondlieutenants-, Underofficers-, Underkorporalselever bliver i alt væsentligt det samme som hidtil, kun noget forøget der, hvor der har fundet en væsentlig Udvidelse af Raabnet Sted. Alle Befalingsmandslevers skulle uddannes ved Afdelingerne, altsaa ligeledes Sekondlieutenanterne. Ved saaledes at uddanne disse ved Afdelingen og strax at udtage dem efter endt Rekrutstole vilde man behøve langt mindre Tid for at faae Nytte af dem som Sekondlieutenanter, man vilde endvidere kunne uddanne dem bedre, thi det er en Selsølg, at Afdelingerne da vilde faae større Interesse for dem, som melbte sig til Sekondlieutenanter. Hvis Tilgangen nu desuagtet ikke skalde vise sig tilstrækkelig til Sekondlieutenantsklassen, vilde der Intet være til Hinder for at udtage Elever til denne Klasse paa samme